

S t o c k h o l m s

U F O — n y t t

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål – Nummer 3/2002

Gott Nytt År 2003

Stockholms UFO-förening, STUFO

c/o Wallin
Jaktvägen 10
175 63 JÄRFÄLLA

Telefon : 08 36 73 98

Postgiro : 440 19 83-4

Kontaktperson : Inga- Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift :

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt Postgiro 440 19 83-4	130:-	70:-
 Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	 90:-	 50:-

Om Du är intresserad av att få mer
UFO-information kan vi rekommendera
UFO Sveriges hemsida: **www.ufo.se**

Att Du prenumererar på :

UFO-Aktuellt	postgiro 50 50 60-4	190:-/år löpande
UFO-Raden/Rapportnytt	postgiro 643 73 04-6	120:-/år löpande

HEJ!

Snart har vi lagt ytterligare ett år bakom oss med utflykter, föredrag och videokvällar. Utflykten vi gjorde till hållristningar strax utanför Enköping var mycket intressant. Du kan läsa om den i tidningen.

UFO-Sveriges planeringskonferens som i år var förlagd till Gotland blev också mycket lyckad. Själv stannade jag kvar ett par dagar på grund av att det blåste. Jag har lite svårt med sjögången. Men det gjorde inget, jag fick ju några extra dagar att åka till Knutstorp i Martebo där det sägs att det finns ett ljusfenomen. Den här gången hade jag tur. Jag fick se ett runt orangefärgat klot som jag inte hann med att identifiera eftersom jag endast såg det under någon sekund. Det var i alla fall inte billjus, för dem har jag lärt mig att tyda. Det har nu blivit 114 kvällar och 477 timmar som jag har tillbringat stående någonstans utmed grusvägen.

Vi håller nu på att planera vårens program. Det finns några bra förslag, och vi får se om de går att genomföra. Något intressant ska vi säkert kunna hitta på.

Vi från styrelsen önskar alla våra medlemmar

Ett riktigt Gott Nytt År!

Inga-Lill

Innehåll:

Hur man lurar sina kollegor!	4
Dagbok från Björsjökursen	8
UFO-ballonger	9
Spännande utflykt till hållristningarnas rike	10
Sifferkrysset – lösningen	12
Julkrysset	13
Pressklipp	14

Hur man lurar sina kollegor!

Av David Simpson
och Ken Raine

Den fotobluff som vi genomförde i Warminster avsåg att förse de som spanade på Cradle Hill med enkla visuella stimuli, presentera fotografiska bevis som inte överensstämde med dessa stimuli och att utröna hur bevisen påverkade undersökning, faktainhämtning och publicitet. Det gällde med andra ord att utsätta alla berörda undersökare för ett test.

Planen väcktes efter två år av undersökningar av medlemmar i Society for the Investigation of UFO Phenomena (SIUFOP), en grupp som bildades 1967 när många grupper av liknande slag bildades till följd av det stora intresset för ämnet i mitten av 60-talet. Det verkar ytterst naivt nu, men sällskapet hade i starten ett tiotal medlemmar med en genomsnittsalder av 19 år.

Som de flesta grupper på den tiden var medlemmarna medvetna om ofta förekommande tidningsartiklar som antydde att märkliga ting kunde iakttas på himlen. Ingen rök utan eld, trodde vi ju.

Vi letade upp och intervjuade vittnen, de första nära South Downs i Sussex. De var intressanta men inte särskilt imponerande iakttagare, vilkas berättelser blev allt mer detaljrika för varje gång. Ändå trodde vi att det stora antalet observationer tydde på att någonting flög om-

kring på himlen. Känslan var så stark att vi beslöt att tillbringa en natt på Chantry Hill nära South Downs med en stativkamera beredd.

Vi såg bara ett par satelliter, men vi räknade ut att det rent statistiskt borde gå flera nätter innan man fick se något. Alltså trotsade fyra medlemmar minusgraderna och återvände kvällen därpå för ännu en spaningsnatt. Trötta men fulla av ungdomlig entusiasm körde vi till samma plats.

En observation!

SIUFOP skrev så här i sitt eget nyhetsbrev: "När vi nådde kulens högsta punkt pekade föra- ren mot ett ljus några grader över horisonten. Alla såg det. Den typen av ljus hade vi aldrig sett förut. Det rörde sig sakta uppåt och tvärs över himlen innan det försvann. Två till dök upp över horisonten på samma plats som det första. De rörde sig uppåt i snabba ryck. Upp till sex stycken kunde samtidigt ses dansa kring varandra i ett slumpmässigt mönster, och de ändrade färg då och då. Foton med en exponeringstid på mellan 5 och 20 sekunder togs. Efter en och en halv timme började de dansande ljusen mattas och vi hade slut på film."

Övertygade om att filmen innehöll bilder av revolutionerande betydelse skyndade vi oss hem under småtimmarna för att framkalla den. Men vi blev förbryllade och besvikna på det vi såg. Vi förväntade oss sex "spår- linjer" (linjer som uppstår när

man fotograferar ett ljus i rörelse med lång exponeringstid), men alla bilderna var ungefär likadana och på ingen av dem syntes mer än två spår- linjer. Ljusen befann sig endast en bråkdel av en grad över horisonten, mycket lägre än vi hade trott.

En vecka senare återvände vi till Chantry Hill, och nu var vi inte längre trötta eller fyllda av förståndshämmande entusiasm. Nu kunde vi se billjus på en av- lägsen kulle - en kulle som inte hade varit synlig under de väderleksförhållanden som rådde en vecka tidigare.

Ljusen kan skådas än i dag. De ser ut som typiska billjus, och det är svårt att tro att trötthet och entusiasm i så hög grad kunde förvanska vår observationsförmåga. Vi hade förvandlat helt vanliga vita ljus som mestadels rörde sig horisontalt till ett flertal olikfärgade objekt som rörde sig vertikalt.

Relativt goda fotografier hade möjliggjort en analys, och utan dem skulle vi fortfarande berätta historier om underliga himlaljus. Om någon hade frågat ifall det kunde röra sig om billjus skulle vi absolut ha uteslutit den möjligheten.

Det var inte enda gången vi bedrog oss. Vid ungefär samma tid gick tre medlemmar av SIUFOP längs en mörk, frostig stig, omgiven av träd och upplyst endast av månskenet, i ett område där många underliga ljusfenomen hade rapporterats. De var på väg för att intervjua ett vittne.

Genom träden på ena sidan såg de plötsligt siluetten av ett högt föremål. I de spöklika omgivningarna trodde de att de hade råkat på något slags landad farkost. När de klättrade över ett stängsel för att ta en bättre titt skrämdes de av en röd glöd nära föremålets bas och trodde att det skulle lyfta. Innan de drog sig tillbaka hann de ta ett foto med hjälp av blix. Ljuset från blixten var tillräckligt för att de skulle kunna identifiera föremålet som en sandtvätt i ett stenbrott. I närheten stod en husvagn med röda gardiner i fönstren! Fotografiet är fortfarande roande.

Tidigare fotografier

Oförvägna – vi antog att andra inte låtit lura sig så lätt – drog ett gäng i februari 1968 till Warminster, där vi borde ha en större chans att få se den äkta varan. Där träffade vi Arthur Shuttlewood som visade sin samling fotografier som påstods föreställa ljus på himlen över kullarna i trakten. De bestod av vita linjer mot en mörk bakgrund. Somliga var ensamma, andra var prickade och åter andra var parallella våglinjer.

Hemma igen lyckades vi reproducera de tre kategorierna fotografier. De prickade linjerna fick vi fram när vi fotograferade raketsteg som tumlade fram över himlen och periodvis reflekterades mot marken. De enkla linjerna var lätta att upprepa genom att vifta med ett litet neonrör i ett mörkt rum framför en kamera med öppen slutare.

Den tredje kategorin kunde åstadkommas genom att man förde lampan långsamt framför en spegel, återigen i ett mörkt rum framför en kamera med öppen slutare. Då fick man tre våglinjer som flög i "perfekt formation". Den första och tydligaste linjen kom från lampan som syntes direkt i kameran, den näst tydligaste linjen var en reflex

från spegelns bakre kant i aluminium eller silver, och den svagaste linjen var helt enkelt lampans spegelbild.

Vi tog fram metoder för att analysera andra typer av fotografier av linjer. Med hjälp av en optisk mikrodensitometer var det möjligt att skilja på olika typer av lampor och deras kraftkällor. Tyvärr fick vi aldrig låna några negativ!

Skepsisen växer

Vi hade upptäckt hur lätt det var att låta sig luras av vanliga ljus som hör jordelivet till, och inte bara bilstrålkastare. Vi hade sett det vi väntade oss att få se eller ville se, och var därmed inga objektiva observatörer. Men få intervjuoffer eller kollegor trodde på den möjligheten: "Han är ju utbildad pilot" eller "Det här har ni inte kunnat förklara" fick vi hela tiden höra.

Föreläsningar som anordnades av British UFO Research Organisation (Bufora) bidrog inte på minsta vis till att dämpa vår växande tro på att det saknades bevis för att de UFO:n som många hade sett skulle ha ett ickejordiskt ursprung. De flesta ufologer höll inte med, utan anslöt sig till den ET-hypotes som då var på modet. De hävdade att det fanns åtskilliga bevis till stöd för hypotesen, om bara forskarna ville lämna sina förutfattade meningar därhän och ta dem på allvar.

Åtskilliga medlemmar i SIUFOP var forskare eller gick forskarutbildningar, och de tyckte att den åsikten kunde testas vetenskapligt. Ufologerna borde testa sin förmåga att observera och undersöka fall. Det bästa sättet vore att låta dem se någonting och sedan iakttä hur de undersökte observationen, det vill säga iscensätta en bluff i vetenskapligt syfte.

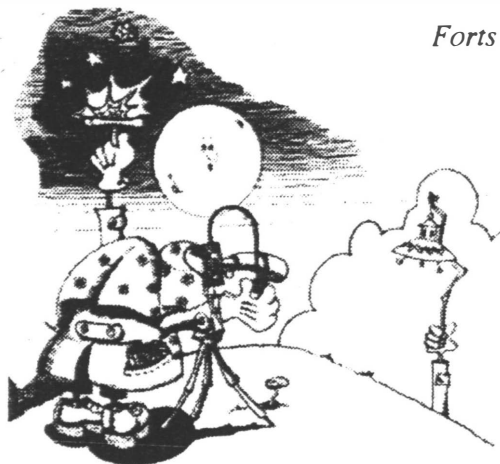
Den första bluffen

Den 15 juli 1968 anordnade Bufora en "National Skywatch" med 29 spaningsplatser runt om i Storbritannien. En ägde rum i Pewley Downs i Surrey med Surrey Investigation Group on Aerial Phenomena (SIGAP) som arrangör.

SIUFOP såg till att spanarna kunde iakttä något vars ursprung var säkert. Strax före midnatt skickades ett fallskärmsbloss upp en knapp halvmil från Pewley Downs i riktning mot Godalming. Spanarna såg det, men ingen tog något foto - ingen hade ens en kamera framme. För att det skulle finnas någon form av dokumentation fick David Simpson själv ta ett kort.

George Hughes från tidningen Amateur Photographer hade utan att vi visste om det varit med och spanat. Han skrev: "Jag ville se hur sådana grupper bedriver sina undersökningar, och i vilken utsträckning fotografering används. Tyvärr inte alls,

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

eller nästan inte alls. SIGAP:s sekreterare Richard Beet genmålde i tidningen att en av deltagarna, David Simpson, visst tagit ett foto av ett rött föremål.”

Buforas Geoffrey Doel undersökte fotot och trodde att det kunde föreställa en fyrverkeripjä. På nästa Buforamöte avfärdade Edgar Hatvany, mannen bakom National Skywatch, den teorin och upphöjde fotografiets status genom att stolt konstatera: ”I fjol hade vi en observation, i år ett foto; nästa år har vi det i säcken!”

Ett år senare

I juni 1969 drog SIUFOP till Warminster på Buforas nästa National Skywatch, utrustade med plastpåsar och heliumgas. Målsättningen var att släppa upp ett antal tända lampor under en heliumfylld plastpåse från Sack Hill, mitt emot spanarna på Cradle Hill. Våra beräkningar av volymen och bärkraften var inte särskilt exakta, så vi fick ta bort fyra av de tio lamporna innan påsen lyfte och steg långsamt uppåt. Den drev med den knappt märkbara vinden och passerade över arméns skjutbana i höjd med trädtopparna.

Vi var själva förbluffade över hur spektakulärt det blev med de klart lysande ficklamporna mot den molnfria mörka himlen, trots att de var på minst 1,5 kilometers avstånd. Spanarna på Cradle Hill var än mer imponerade, och det betraktades i allmänhet som den bästa observationen där någonsin.

En andra ”ballong” släpptes upp en stund senare från den västra sidan av Cradle Hill, och den drev mycket närmare spanarna än den första. Begeistringen på kullen var elektrisk och känsloladdad. Telepatisk kommunikation hade upprättats med ljuskällan, som hade lyst lika starkt som en strålkastare, varit metallisk och haft fönster...

Vi blev överraskade och nästan chockerade över reaktionen. Några enkla små föremål hade åstadkommit något som erfarna spanare betecknade som den bästa observationen någonsin. Vad sade det om trovärdigheten hos andra iakttagelser i ett av världens mest kända UFO-tillhåll?

De närmaste veckorna återvände vi till Cradle Hill på lördagarna för att lyssna på skvallret. En SIUFOP-medlem hade snabbt gått ut och förklarat vad som egentligen hade hänt. Men hans förklaring godtogs vanligtvis inte. Föremålen hade ändrat riktning mot vinden och därför kunde det inte röra sig om ljuskällor fästa vid en ballong! Dessutom hade tre personer gjort en liknande observation dagen därpå, vilket gav upphov till frågan: ”Varför skulle bluffmakarna stanna kvar på Cradle Hill till söndagen, när Buforas medlemmar redan hade åkt därifrån?”

Bufora godtog ballongteorin och skildrade den korrekt i sin tidning, men de flesta trodde inte på den.

Warminsterfotografierna

Alltså iscensatte vi ännu en bluff, som skulle bli svårare att förneka. Resultatet blev ”Warminsterfotografierna”. I mars 1970 lyste ett markbaserat purpurfärgat ljus från kullen mitt emot Cradle Hill. En kollega låtsades fotografera det, ett falskt ”UFO-larm” gick och filmen lämnades till en främling som gick med på att framkalla den.

Filmen hade preparerats i förväg och visade bilder på luftburna UFO:n som var mycket märkligare än det purpurfärgade ljuset. Men de innehöll också allvarliga motsägelser som skulle få alla kompetenta undersökare att ifrågasätta deras äkt-het. De flesta erfarna undersökarna missade de inbyggda ledtrådarna och förklarade vid uppre-

pade tillfällen att bilderna var äkta.

På ett Buforamöte en tid senare pekade David Simpson på att fallet var fullt av anamolier som tydde på att det var en bluff. Buforas Ivor McKay och John Cleary-Baker höll inte med. De betonade att om det hade varit bluff, så skulle bluffmakarna inte gjort sådana miss-tag. Närvaron av anomalier talade alltså för att fallet var äkta! Ett typiskt exempel på ”krona så vinner de, klave så förlorar vi”.

John Cleary-Baker lanserade sedan Warminsterprojektet, som han själv skulle leda. Han frågade oss om vi ville undersöka Warminsterfotografierna inom ramen för projektet och skickade alla möjliga attester på kartong i A5-format. Vi gjorde inget vidare jobb...

En kväll pratade Arthur Shuttlewood med en grupp personer på Cradle Hill, omedveten om att vi var där. Han klagade över att vi inte trodde på Warminsterfotona: ”Problemet med SIUFOP-gänget är att de aldrig kom hit för att se fenomenen med egna ögon.”

Drakar

Det var tillfredsställande att få bekräftelse på det vi misstänkte men samtidigt desillusionerande att få veta hur illa undersökningarna sköttes. Vi hade ju från början utgått från att det låg någonting bakom iakttagelserna. Vi upprepade experimentet med ett par UFO-bluffar till – upprepade experiment är erforderlig vetenskaplig praxis – där vi använde drakar i stället för ballonger och enstaka lampor i ett snöre. De var placerade så att det skulle verka som om de blinkade oregelbundet när de svängde i vinden. Elektriska timrar gjorde att lamporna inte slogs på förrän anordningen var en bra bit från marken (så att bluffmakaren inte blev belyst!), och vi blev experter på att flyga drakar i mörkret.

BBC på plats

Sommaren 1972 skulle BBC komma till en spaningsnatt på Cradle Hill. Vi återgick till ballongmetoden, men ballongerna var betydligt mindre än de första och de bar på en enda lampa. Så dags visste vi att en enda lampa mot en mörk himmel var en imponerande syn på en och en halv kilometers håll. Men den här gången lade vi till fotoblixtar, inställda på att fyras av efter två minuter.

Två ballonger släpptes upp med en minuts mellanrum, som vanligt i totalt mörker. Vädet var perfekt – molnfritt och så gott som vindstilla – och ballongerna bar majestätiskt sina blinkande tamdemljus över Salisburyslätten.

Vi kunde se Cradle Hill och lade genast märke till en rad ficklampor som var riktade mot ballongerna och som slogs av och på. Fler ficklampor dök upp och till dem anslöt sig starkare ljuskällor när motorcyklister riktade sina strålkastare uppåt för att kunna signalera ännu bättre.

Spanarna tittade därför rakt mot de små ljuspunkterna på himlen när en av fotoblixtarna gick av. De förmodade att det var ett svar, så de började signalera med ännu större entusiasm och fick sin belöning när fotoblixt nummer två strax därefter tändes av.

BBC-teamet intervjuade spanarna som hävdade att det var den bästa observation de någonsin gjort. Några menade att UFO:na hade kommunicerat med sina "slumpmässiga men intelligenta" signaler och att "ljusexplosionerna" var ett svar på raderna av ficklampor och mc-strålkastare.

När BBC hade sänt inslaget gav vi oss till känna och bjöds in till en studiointervju tillsammans med ufologen Rex Dutta. Vi visade upp plastpåsar och lampor, men han vägrade tro att det hade varit en bluff.

BBC bad oss göra om det

hela, och det gjorde vi nästa helg under sämre väderförhållanden. När Rex Dutta fick se ljusen under ballongerna för andra gången förklarade han att de inte alls liknade den föregående helgens syn. "Det här var uppenbarligen ljuskällor på en löjlig liten ballong, och de kunde inte upprepa de komplicerade rörelsemönstren från förra helgen." Han hade hållit på med det här i 19 år och menade att "vilken idiot som helst skulle känna igen en ballong".

Summering

Våra erfarenheter och bluffar för 30 år sedan var mycket intressanta, stimulerande och desillusionerande på samma gång. Men de visade också att människor har en tendens att se vad de vill se eller vad de väntar sig att få se. Ytterst enkla stimuli hade framkallat ett häpnadsväckande brett och inbillat spektrum av former, färger, rörelser och andra falska effekter. Det mest nedslående var den dåliga kvaliteten på undersökningarna som gjordes, delvis beroende på brist på tekniska kunskaper, ingen önskan alls att vara noggrann och en tydlig tendens att välja ut de bevis som passade bäst ihop med en viss tro.

Vetenskap och forskare

På den tiden påstods UFO-observationer utgöra bevis för utomjordiska besök (så är det fortfarande på sina håll i världen). Vi fick ständigt höra att vetenskapen och forskarna borde vara ha en öppnare attityd och undersöka den möjligheten. Men ingen tycktes veta vad vetenskapliga teser är för något.

För att visa att en vetenskaplig slutsats är korrekt måste verifierbara bevis läggas fram. Bevisens kvalitet och upprepbarhet står i relation till betydelsen av den slutsats som dragits. Slutsatsen att UFO:n utgör bevis för utomjordiska besök är en mycket allvarlig tes som kräver

detaljerade data av hög kvalitet som låter sig testas. I stället hade (och har) vi en lös serie osäkra observationer och förvirrade undersökningar - vilket bluffarna tydligt visade - som inte kom i närheten av att bevisa ett dugg.

Det brukar framhållas att kanske 90 procent av alla UFO-observationer kan förklaras om en undersökare antränger sig och att vetenskapen borde koncentrera sig på återstoden. Det är ett falskt argument. De blir inte bättre som bevis därför att de förblir oförklarade. Alan Hendry har visat att ingenting skiljer de oidentifierade fallen från de identifierade. De har samma blandning av karakteristika.

Vi var medvetna om att våra bluffar illustrerade egenskaperna hos ett existerande ämne, och i mitten av 70-talet funderade vi på hur intressant det skulle vara att mäta hur enkelt det vore att skapa en alternativ, självförsörjande myt, kanske utlöst av några inledande bluffar. En tid senare började sädscirklarna dyka upp och på nytt fick vi höra vissa undersökare göra ologiska uttalanden som "den här cirkeln är för exakt för att kunna vara en bluff". Precis som ufologerna hävdade de att bluffmakarna stod i vagen för seriosa undersökningar. Vi blev anklagade för inblandning, men det var inte vår idé och vi deltog inte på något sätt!

Slutsats

Bluffar har varit ett användbart redskap för att testa ufologers observation förmåga och egenskaper som undersökare. De har tydligt visat att människor ser vad de vill se och att kvaliteten på UFO-undersökningarna i allmänhet är mycket låg.

Artikeln var införd i julinumret 2001 av tidskriften Magonia.

Översättning: Stefan Roslund

Björnsjökursen 7–8 september 2002

Dagbok förd av
Gunilla Andersson

6/9

Så kom då UFO-Sveriges höjdpunkt på året! Fältundersökningskursen i Björnsjö. 34 personer hade anmält sig, från Sundsvall i norr till Ängelholm i söder.

På fredagkvällen blev Peter, Kersti och jag hämtade av Clas som gav oss skjuts dit. När vi satt i bilen fick vi reda på att det var problem med mörkläggningen i salen som nybörjarna skulle vistas i. Därför stannade vi vid en mack och köpte med oss sopsäckar, en lyckad investering skulle det visa sig.

När vi kom fram var vi inte först, på plats fanns redan Mats, Gunnar, Håkan och Irre. Snart började emellertid flera andra medlemmar droppa in. Det är välordnat i Björnsjö, så den som ville ha sig något att äta kunde hitta bröd, smör och pålägg i det lilla köket. Sömmen började göra sig påmind hos mig, vi skulle börja tidigt på lördagen. Men innan jag gick i säng skickades en UFO-ballong upp. Stjärnhimlen var lika vacker som vanligt på kursgården och kvällen var varm för årstiden.

7/9

Efter en god natts sömn började vi lördagen med en superb frukost innan vi startade kursen. Varje gång jag ser programmet verkar det så otroligt långt, från 9.00 till 19.30. Programmet innehöll i år spännande grupparbeten som misstolkningsfenomen och ett konstruerat UFO-fall. Att lösa UFO-fallet krävde en aktiv insats av hela gruppen. Naturligtvis tyckte vi i vår grupp (4) att vi hade löst fallet och varit jätteduktiga. Kan-

ske var vi bäst...?

Mellan arbetena avnjöt vi en fantastiskt god lunch och en gudomligt god jordgubbspaj till fikat. När vi till sist hade redovisning av UFO-fallet insåg vi att vi inte alls hade varit så duktiga. Vi hade prickat fel på "det stora" UFO:t. Det vi var övertygade om var månen var i själva verket en strålkastare från "kommunens" festligheter. Hur placerade vi oss då? Jo, på en hedersam andraplats.

Efter middagen hade vi pub-afton. Den var lite lam i mitt tycke. När den började närma sig sitt slut skulle vi skicka upp UFO-ballonger och titta på stjärnorna genom ett teleskop som Tage Bång hade tagit med sig. Nu blev det inte riktigt som vi hade tänkt oss eftersom det inte var riktigt stjärnklart.

I stället fick vi en oväntad "present", nämligen ett praktfullt norrsken. Jag som aldrig upplevt ett norrsken så intensivt struntade i UFO-ballongerna. Stjärnhimlen erbjöd även några satelliter, några stjärnfall och två "UFO:n". Det var en enastående kväll!

8/9

Söndagen bjöd på växlande molnighet. Efter frukosten började vi med dragning i teleskoplotteriet. Förutom högsta vinsten, teleskopet, hade vi sex T-tröjor och en av Irre skänkt UFO-ballong. Vi började dra vinsterna bakifrån, och UFO-ballongen vanns av – Irre! Hon avstod och vi gjorde en omdragning och vinsten tillföll då Esa. Av de sex tröjorna som lotades ut var det bara två personer som vann: Irre fyra och Czajka två. Teleskopet vann Esa. 100 lotter hade sålts, så prata om osannolikhet!

Efter det hade vi en presentation av Värmlandsprojektet. Eftersom jag själv var involverad i detta i somras var det spännande att se bilder och höra hur långt det hade avancerat. Tyvärr blev ju jag sjuk när vi var i Värmland och kunde inte vara så aktiv som jag önskade.

Efter pausen berättade Steinar om en osannolik upplevelse. Hans kompis Kjell hade tappat sin nyckelknippa i lingonriset utanför stugan och letat efter den under en dryg timme.

Peter Mårtensson och Kersti Andersson

Steinar fick en ingivelse, han hittade en pinne i skogen och lät den leda honom. Efter några minuter gick han rakt på nyckelknippan. Ett lyckligt slut, va?

Slutligen kom det som kanske var det mest spännande och roliga på kursen. Gårdagen hade bjudit på en videosnutt som Anders Persson hade gjort. I förbigående hade han sagt till grupp 3 och 4 att vi skulle komma ihåg snutten, och därefter såg vi på ett Discoveryprogram. Grupp 1 och 2 fick se sekvensen efter

Discoveryprogrammet. Åtta personer, däribland jag, fick gå ut till Anders och bli filmade samtidigt som vi skulle berätta vad hans sekvens hade handlat om. Det blev som en lektion i vittnespsykologi. Efter det fick samtliga fylla i ett formulär med ett antal frågor om videon. Alla kom ihåg olika saker. Vi fick sedan se våra framträdanden samtidigt som vi gick igenom formulären. Vi skrattade gott åt våra framträdanden, men framför allt fick vi oss en tankestäl-

lare om hur svårt det är att minnas detaljer.

Kl 13.00 var det dags för avslutningslunchen. När vi hade tagit det obligatoriska grupp-fotot gjorde vi en utvärdering. Därefter försvann alla från Björsjö väldigt snabbt, de flesta hade ju långt att åka. Själv åkte jag och samma gäng tillbaka med Clas och var hemma 17.30. Det var en fantastisk helg med både nya och gamla vänner, så lita på att jag redan längtar tillbaka nästa år!

UFO-ballonger – vad är det?

UFO-ballonger har blivit ett allt vanligare misstolkningsfenomen. Clas Svahn försöker reda ut begreppen i UFO-Raden/Rapport-Nytt nr 1 2002.

UFO-ballonger är ett slags varmluftsballonger i mindre format som har blivit allt populärare i Sverige. Kring nyåret 2001/2002 inrapporterades ballonger från ett tiotal orter i landet.

En UFO-ballong består av en tunn, genomskinlig plastpåse (cirka 60 liter), två ståltrådar och en klump paraffin. Sedan man stuckit de båda trådarna korsvis genom paraffinklumpen najar man fast ändarna i underkanten av plastpåsen. Därefter håller man i påsens topp och antänder paraffinet.

När påsen väl är fylld med varmluft släpps den. Ballongen stiger sedan snabbt och kan nå en höjd av 1000 meter. Det brinnande paraffinet lyser upp plastpåsens insida, vilket gör att ballongen syns på mycket långt håll. En normal flygtid innan

paraffinet brunnit slut är 8–10 minuter.

UFO-ballonger finns i flera utföranden, varav ett heter just UFO-ballonger och säljs av Planet-Pluto i Stockholm. En annan variant kallas MAC-Flyer och marknadsförs av ett Umeå-företag. Enligt innehavaren Lars Lindgren hade han sålt 2.000 ballonger enbart veckan före nyårsafton 2001.

De flesta observatörer beskriver UFO-ballongerna som orangelysande glober som seglar fram över himlen. Föremålens fart uppfattas ibland som ganska hög, allt beroende på vilka vindförhållanden som råder på den aktuella höjden. Ibland rör de sig i formation med andra ballonger. Just bristen på ljud gör att många uppfattar föremålen som märkliga.

Här följer några exempel på hur UFO-ballonger har beskrivits:

”Vi såg sex brandgula föremål sväva fram över natthimlen. De flög parvis och gjorde en loopliknande rörelse som om de lekte Följa John med varandra.”

(Stockholm)

”Det lyste lika starkt som Betlehemsstjärnan, men var helt orange, kom västerifrån och stod stilla över torget i ett par minuter.” (Arvika)

”De låg på ett perfekt militäriskt avstånd mellan varandra. Och vi uppfattade det som att de låg på en relativt låg höjd.” (Umeå)

”De var som två stjärnor fast mycket större och de lyste mycket starkare.” (Häggsjövik)

”Det såg ut som om fem farkoster passerade Burträsk i riktning mot Skellefteå. Men de var helt ljudlösa.” (Burträsk)

”Flera falubor såg den 2 januari mellan fem och sex orangefärgade prickar som ganska snabbt och rytmiskt rörde sig över himlen.” (Falun)

”Vi såg ett orange ljussken på himlen som rörde sig från sydväst mot öster. I kikaren såg det ut som om det hade 3 eller 4 strålkastare och det var fullkomligt ljudlöst. Jag såg ingen ’kropp’ på det i kikaren heller, bara ljusen.” (Säffle)

Spännande utflykt till hällristningarnas rike

Elva personer slöt upp på vår lilla resa den 20 september. Denna dag skulle gå i hällristningarnas tecken. De är talrika utanför Enköping och vi besökte två platser: Boglösa och Rickeby.

Vid Boglösa finns det berömda Brandskogsskeppet inristat på en sluttande berghäll. För att nå platsen fick vi bli bronsåldersfolk på nytt, lämna bilen och civilisationen bakom oss och gå 800 meter över stock och sten.

Det är mödan värt, ty ristningen är magnifik, gåtfull och enastående i sitt slag. Den är flera meter stor. I hällen finns även flera mindre och mer "ordinära" ristningar såsom

fotavtryck, skålgropar, småskepp och ocensurerade människobilder.

När bilderna hackades in vet vi inte, de återupptäcktes i alla fall 1925. Arkeologerna har, med landhöjningen i området som referens, daterat ristningarna till bronsåldern 1800-500 år f Kr.

Den andra platsen vi tittade på var Rickeby. Där fanns inte mindre än 180 figurer inristade i en och samma häll. Ett riktigt klotterplank à la bronsåldern. Människofigurer, fotavtryck, solar, båtar och en del andra bilder, huller om buller.

Betydelsen av ristningarna??? Ja, det är bara att inse att de har lämnats över till vår tid utan

bruksanvisning, tyvärr. Man kan ändå konstatera att mönstren och bilderna är desamma runt om i Sverige, vilket väl får utesluta att det skulle vara resultatet av någon lokal stenhuggares personliga konstnärsläster.

Någon innebörd har bilderna säkert haft men då kommer man in på avdelning spekulationer. Forskare från olika discipliner känner sig säkrast på just sin tolkning. Religionshistorikern anser att tecknen är till för att blidka gudarna, astronomen menar att det rör sig om stjärnkartor och kalendrar, jordstrålningsentusiasten känner kraftfält med slagrutan, arkeologen har ytterligare en idé, och

Brandskogsskeppet

Rickebyhällen

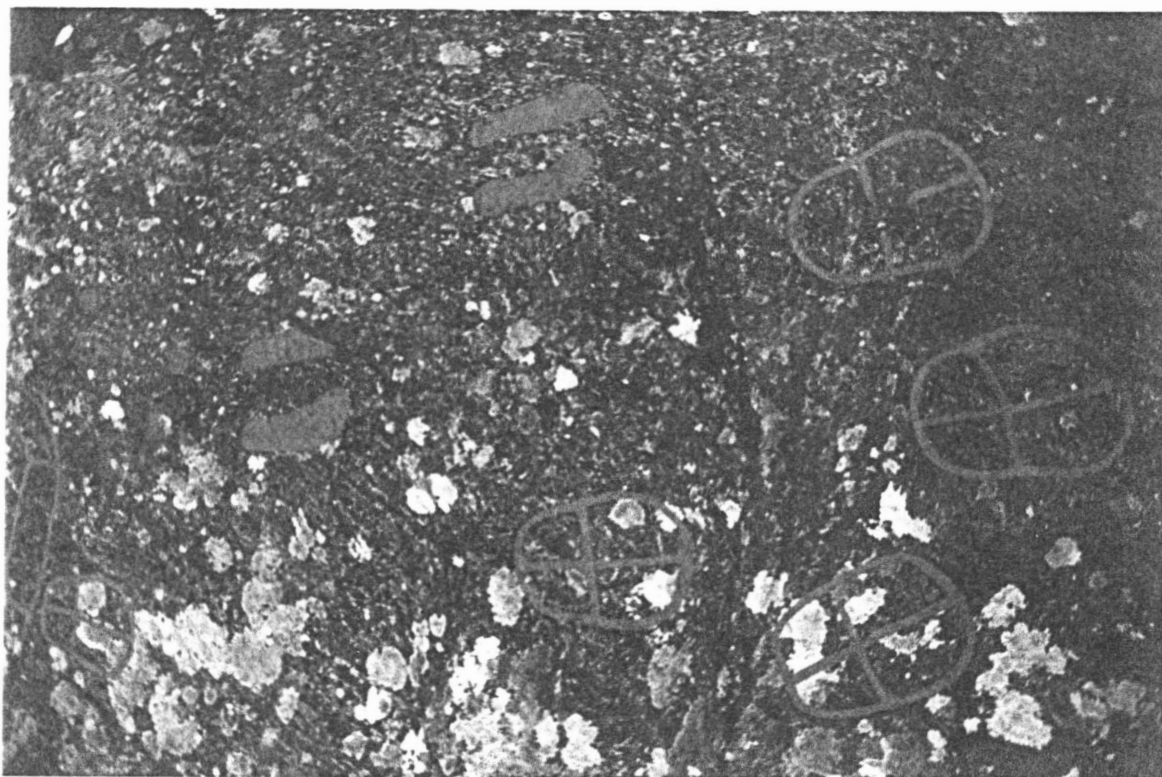
så vidare. Något otvetydigt svar som alla är ense om finns inte.

Efter inspektion på de båda platserna var det dags för fika i Enköpings UFO-förenings stuga, där vi bland annat fick se flera av Arnold Idebrings vackra modeller av kända UFO-fall.

På hemvägen blev det ett stopp vid Härkeberga kyrka. I valven på kyrkan finns Sveriges bäst bevarade 1400-tals-målningar gjorda av Albertus Pictor eller Albrekt Målare om man så vill. Man blir rätt så häpen, dels för att de är så

gamla men också för att de är så väl bevarade. Om du har vä- garna förbi tycker jag att du ska gå in och titta på kyrkans målningar.

Conny Ljung

Rickebyhällen – vilket är budskapet?

Övre rutnätet

	R	A	L	I	Ä	
P	B	A	N	F	N	D
	K	E	V	A	T	
G	T	Y	M	O	A	R
	O	T	F	L	E	
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓

Nedre rutnätet

	1					
		2				
			3			
				4		
					5	

Kluriga rutorna

Välj bokstäver från de **vertikala** bokstavsraderna i **övre rutnätet** flytta till motsvarande **vertikala** rad i det nedre rutnätet (se pil) så att det i **nedre rutnätet** bildas **5 st horisontella ord** som anknyter till de ord med ett likhetstecken framför. Bokstäverna i den **diagonala rutraden märkta 1-5** skall bilda ett ord som myntades 1947.

- = Hänga på vägg
- = Första uppförandet
- = Skänk eller skåp
- = Ö
- = Flytetyg

Lösning till Siffer-krysset 2/2002

⁵ L	²¹ J	¹³ U	¹ S	¹¹ F	³ E	⁴ N	¹² O	⁶ M	³ E	⁴ N			² T
¹³ U		⁵ L		⁵ L		²⁴ Y			⁵ L		¹⁰ A	⁸ V	⁹ I
²⁸ P	¹² O	⁵ L	²⁰ H	³ E	⁶ M		²⁷ R	¹⁰ A		¹ S	² T	³ E	⁴ N
²⁸ P	¹ S			²⁷ R		¹¹ F	¹⁴ O	²⁷ R	¹⁷ O		⁵ L		²³ G
		⁴ N	¹⁴ O		¹ S	¹⁰ A	¹⁹ K		¹ S	² T	¹⁰ A	¹ S	¹ S
	¹⁹ K	²⁴ Y	²⁷ R	¹⁹ K	¹⁰ A		¹⁰ A		² T	³ E	¹ S		² T
	¹² O		³ E		⁵ L	¹³ U	⁷ D	⁷ D	³ E			⁵ L	²⁵ A
	⁵ L			²³ G	¹³ U	² T	³ E		²⁷ R		⁸ V	³ E	⁷ D
¹⁷ O		²⁰ H		¹² O				¹⁷ O	¹ S		⁹ I		³ E
	⁶ M	¹⁰ A	²⁷ R	² T	³ E	²⁶ B	¹² O	⁵ L	²¹ J	¹³ U	¹ S	³ E	² T
		⁶ M	¹⁰ A	⁵ L		³ E	¹⁹ K		¹⁷ O		²⁶ B	¹³ U	²⁷ R
¹ S	³ E	⁴ N		¹⁰ A	²⁷ R	⁸ V			⁴ N		²⁴ Y		²⁵ A
¹² O	²⁷ R		²⁵ A	⁴ N		⁹ I	¹⁰ A	⁴ N		¹⁰ A			¹ S
⁸ V		¹² O	²⁷ R	⁷ D		¹ S	⁴ N	⁹ I	⁵ L	⁵ L	²⁷ R	⁹ I	¹⁹ K
¹⁰ A		²¹ J	¹⁰ A		²⁶ B	¹⁰ A	¹ S			⁶ M	¹⁴ O	⁵ L	

Inga-Lill Wallin

Vinnare blev: Conny Ljung, Kungsängen som får en Triss-lott

Frågesport 2/2002

Orden blev: Okända Objekt

Julkrysset

I krysset motsvarar varje siffra en bokstav. Ett ord är givet för att du lättare ska komma igång.

9	6	2	❄	13	❄	5	24	❄	5	9	12	❄	8	1
❄	2	7	6	9	16	28	5	5	28	12	14	3	16	2
4	5	2	❄	❄	❄	15	29	❄	2	❄	3	2	❄	3
❄	❄	1	❄	12	22	29	24	28	28	2	16	❄	13	4
5	15	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	2
4	❄	9	28	28	❄	3	4	26	28	4	19	28	❄	❄
24	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄
16	❄	19	24	28	28	❄	16	25	28	28	❄	15	3	❄
❄	1	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	❄	2
28	24	1	28	9	16	4	5	5	9	❄	19	3	2	16
3	❄	2	3	26	❄	5	16	9	7	❄	29	2	17	2
24	❄	3	4	24	❄	28	8	❄	❄	7	4	❄	9	3
❄	13	9	❄	29	❄	2	❄	28	15	❄	28	2	29	❄
12	22	29	26	29	2	17	17	❄	28	14	28	❄	5	25
22	7	7	❄	24	❄	17	4	1	❄	3	9	6	4	3
29	❄	❄	4	16	2	❄	3	4	5	19	3	25	16	❄

Inga-Lill Wallin

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
M	A	R	I											
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	❄

Sifferkrysset insändes senast den 31 januari 2003 till:

Stockholms UFO-förening c/o Inga-Lill Wallin, Jaktvägen 10, 175 63 Järfälla

En vinnare får en Triss-lott.

Insänt av: _____

God Helg

PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP

NAMN OCH NYTT DN

Fenomenalt sätt spisa musik 13/9 02

Hej, Clas Svahn!

Får man komma med en fråga om en så enkel sak som en vedspis bland alla rymdfrågor

Märkligheter

och spökerier? Vad jag undrar över är något som hände en natt i början av 50-talet, då mina föräldrar tyckte sig höra tydlig musik från spisen i köket. Otäckt och spöklikt tyckte jag då, bara inbillning tyckte andra, och de slutade snart att berätta om händelsen. Jag har tänkt på detta då och då och har nog tyckt det varit lite märkligt. Min far var ju inte den som inbillade sig saker precis. Så nu undrar jag som sagt om det möjligen kan finnas någon teknisk förklaring. Kan radiovågor ge sig ut på vift till exempel, undrar en okunnig? Att det spökade tror jag inte numera. Nu är den gamla spisen borta, utbytt mot en hittills musikfri verkar det som, men vem vet ...

Med vänlig hälsning

"Fru S"

Hej, "Fru S"!

Att höra röster i spisen kan faktiskt vara helt normalt, om än något ovanligt.

När jag tog upp din fråga med Lars Moell på Institutionen för telekrigssystem i Linköping förklarade han att man mycket väl kan få in AM-sänd-

Inget fenomen att avspisa.

ningar på radions mellanvåg också på en spis.

Herbert Falkner som är engagerad i Sveriges rundradio-museum i Motala ger ett ännu mera drastiskt exempel:

- Tänk dig att du sitter vid frukostbordet en måndag morgon efter en sen kräftska och dricker ditt kaffe med socker. Livet känns tungt och du tar en slurk ur koppen. Då får du plötsligt höra röster i huvudet! Röster som ingen annan i din oförstående familj kan höra.

- Då är det inte konstigt om du börjar fundera på att söka upp närmaste kyrka.

Herbert Falkners exempel är ingen spökhistoria utan ett fenomen som kan drabba vem som helst. Faktum är att man kan få in AM-sändningar på lång-, mellan- och kortvåg på en rad metallföremål där det blivit dålig kontakt mellan två metallytor. Själva mottagaren

uppstår när oxid bildas mellan två metallplattor, något som kan inträffa på ladugårdstak, i bilar och mycket annat. Men det gäller att inte bo för långt ifrån sändaren. Helst inte längre än ett par kilometer om man ska höra bra.

Och hör bra det gör man i Hörby. Där har Radio Sweden sin sändare som sprutar ut program till hela världen.

- Luften är full av energi runt en sådan sändarmast, säger Herbert Falkner. Om man tuggar i sig en sockerbit och en sockerkristall fastnar mellan amalgamet eller guldplomberna så är det fullt möjligt att höra radioljudet direkt i skallen.

Så varför betala hundralappar för en radiomottagare när man likaväl kan tugga i sig lite socker? Ett skäl till att trots allt investera kan ju vara att man har något enklare att stänga av en sådan mottagare och dessutom även kan få in FM-sändningarna.

Lars Moell minns hur när han själv var liten det fanns byggbeskrivningar av radiomottagare i olika tidskrifter. Med hjälp av ett rakblad och ett blyertsstift kunde man efterlikna kristallmottagaren.

Och det fina i kråksången (åtminstone för staten) är att vi alla måste betala licens oavsett om vi lyssnar med tändarna eller ser på widescreenteve.

Clas Svahn

Hemligt område förblir hemligt

DET HEMLIGASTE AV allt hemligt kommer att förbli hemligt. Ett år till. Åtminstone.

Himmel & Pannkaka

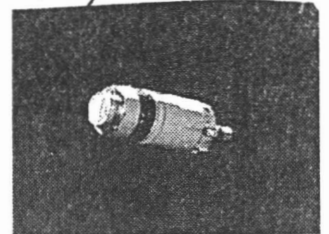
Den 18 september skrev president George W Bush under ett beslut om att Area 51, detta sägenomspunna område i Nevadaöknen, ska vara skyddat från all insyn ännu ett år.

Det innebär att klåfingriga myndigheter som vill veta om det förvaras radioaktivt material eller annat som kan skada inte får undersöka detta. Tefaten får också vara i fred.

Beslut om att skydda Area 51 från insyn har tagits regelbundet varje 18 september sedan 1995. Inget tyder på att den traditionen ska brytas. Clas Svahn

28/9 02 DN

14/9 02 DN

Misstänkt - det tredje steget.

Apollo-steg skrotar i rymden

DET MÄRKLIGA rymdföremål som plötsligt dykt upp i en bana runt jorden och som DN tidigare i veckan rapporterat om kan vara en gammal god vän. Amerikanska rymdflygstyrelsen Nasas experter på nära-jorden-föremål skriver nu att J002E3 kan vara ett gammalt raketsteg, iväghystat av Apollo 12 på väg mot månen i november 1969.

Enligt samma beräkningar är det 20 procents chans att skrotbiten störtar på månen år 2003 och 3 procents att den krockar med jorden inom tio år.

Fem stycken liknande raketsteg kraschades med vett och vilja mot månen i början av 70-talet.

Clas Svahn

Jättesmäll omprövas: Tunguskasmällen kom från jorden

Den 30 juni 1908 störtade ett jättelikt föremål mot Sibirien för att explodera strax över trädtopparna vid Steniga Tunguska. Eller kom smällen från jordens inre?

Himmel & Pannkaka

ETT MER ÄN 2000 kvadratkilometer stort landområde förödes denna junimorgon för snart 100 år sedan. Fram till nu har forskarna trott att det rörde sig om en kollision med en asteroid eller komet. En kosmisk jättekrock som dödade tu-

sentals renar och blåste bort människor miltals från centrum. Men nu har en astrofysiker vid Bonns universitet framkastat teorin att smällen kom från jordens inre.

Vid en konferens i London förra helgen, som refereras i senaste numret av New Scientist, sa Wolfgang Kundt att smällen kunde ha orsakats av 10 miljoner ton metangas som exploderat och kastats upp ur jorden. Effekten skulle ha blivit densamma som vid ett asteroidnedslag. Gasen skulle sedan ha antänts och orsakat eldbollar, vilket skulle förklara varför vittnen säger sig ha sett

eldklot i skyn såväl dagen före som dagarna efter händelsen. Det finns också rapporter om jordskalv i området före den 30 juni.

Men det finns ett faktum som ingen ännu kan förklara. När geologerna har försökt kol-14-datera jorden i området visar den ett datum långt in i framtiden! Det enda som kan ha orsakat en sådan förhöjning är en atombomb eller en motor. Men något sådant var knappast aktuellt 1908.

"Kanske var det ett rymdskepp", säger geologen Lars Franzén skämtsamt i artikeln.

Clas Svahn

PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP

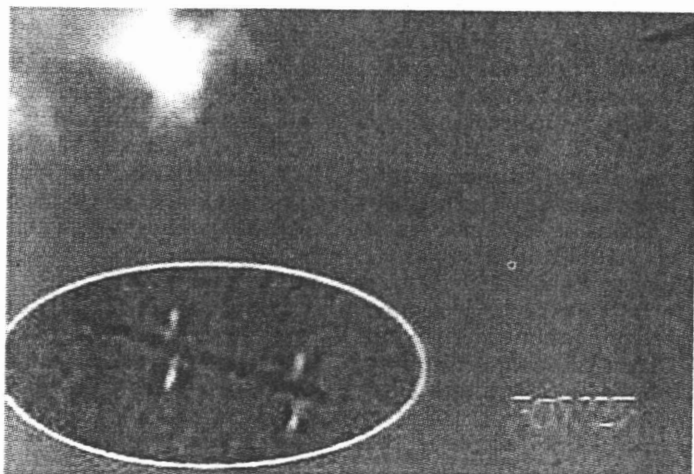

FOTO: BRANDON MOWRY/FOX

NoN hjälper FBI: Ufo-missil var fågel

DEN 20 AUGUSTI råkade tevefotografen Brandon Mowry på Fox Television fånga ett långsmalt föremål med små vingar när han filmade flygplan på Albanys flygplats. Föremålet liknade en missil och snabbt kopplades den federala polisen FBI in för att analysera filmen.

Det kunde ju vara frågan om ett nytt terrorattentat.

Vad FBI dock inte vet är att tre liknande filmer togs i Sverige redan 1991. Jag undersökte dem själv tillsammans med andra ut-

redare från UFO-Sverige, robotexperter från FMV och Försvarets forskningsanstalt.

Men det var några raska bollkast framför en av TV4:s kameror som gav svaret. Bollen drogs ut till en "robot".

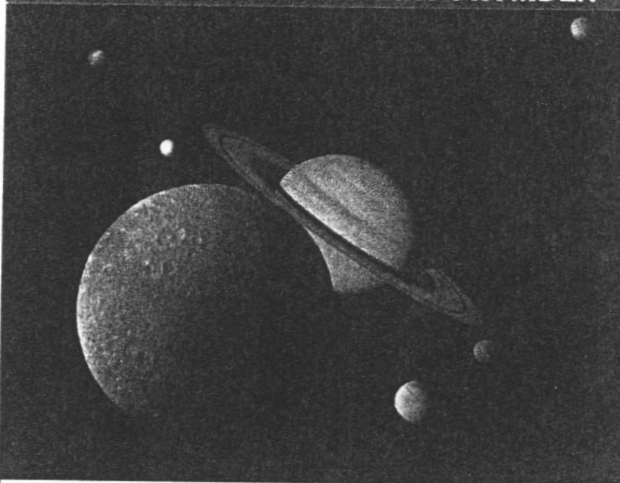
Det visade sig alltså att kameran förvrängde fåglar, bollar, insekter och annat till smala rör. Några med vingar (de visade sig vara fåglar).

Inga missiler alltså.

FBI svävar ännu i ovisshet.

7/11 02 DN Clas Svahn

MOZART OCH CHUCK BERRY I RYMDEN

Nasas två rymdfarkoster Voyager I och II firar 25 år i rymden. De närmar sig nu vår galax (Vintergatan) utkanter. Med sig har farkosterna inspelningar med musik av Mozart, Bach och Chuck Berry.

21/10 02

(Metro)

metro 23/5 02

Chansen till liv i rymden en på tre

Om det finns andra planeter i världsrymden som liknar jorden, bör det finnas liv på många av dem. Det hävdar forskarna Charles Lineweaver och Tamara Davis vid University of New South Wales i Australien.

De hänvisar till att livet på jorden uppstod relativt kort tid efter planetens födelse.

Enligt de fossila vittnes-

börden utvecklades de första organismerna efter bara en halv miljard år, uppenbarligen i samma stund som de grundläggande förutsättningarna fanns tillhanda.

Livsformerna okända

Detta visar att sannolikheten för att liv ska uppstå på en planet med liknande miljöer, är mycket hög, skriver

naturvetenskapliga forskartidskriften Nature på sin webbplats Science Update i förra veckan.

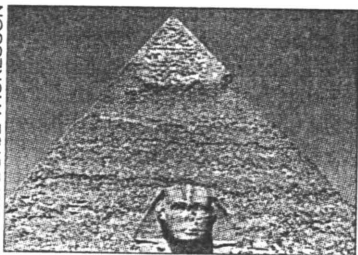
Charles Lineweaver och Tamara Davis har kalkylerat fram att chansen till liv rent statistiskt är åtminstone en på tre. De tillägger dock att detta inte säger något om hur livsformerna ser ut eller hur komplicerade de är.

(TT)

Webb ersätter Hubble

När rymdteleskopet Hubbles ersättare skjuts upp år 2010 kommer det att bära namnet James Webb Space Telescope efter Nasas legendariske chef, en av männen bakom Apolloprogrammet och ansvarig för 75 uppskjutningar.

Webbteleskopet kommer att placeras 1,5 miljoner kilometer från jorden på en punkt där jordens och solens gravitation ger det jämvikt. Teleskopet kommer bli 2,5 gånger större än Hubble.

Cheopspyramiden i Giza.

Ny mystisk dörr i pyramiden

I Cheopspyramiden i Giza, den största av de egyptiska pyramiderna, har nu ytterligare en mystisk dörr upptäckts.

Nyligen upptäcktes en likadan dörr inne i en lång, delvis outforskad gång i pyramiden. En specialrobot skickades in för att kika ge-

nom ett hål som borrats i dörren och det visade sig att där fanns en annan dörr. Men sedan skickades, avslöjas det nu, roboten in i en parallell, lika trånggång. Och liksom i den andra fanns där 65 meter in en stendörr med kopparhandtag.

(TT-Reuters)

AFTONBLADET 25/9-02

Två enorma svarta hål på kollisionskurs

Astronomer har observerat två enorma svarta hål intill varandra i världsrymden.

Upptäckten, som gjorts av den amerikanska rymdstyrelsen Nasas rymdbaserade observatorium Chandra, avslöjar att två svarta hål är på kollisionskurs. Någon gång i framtiden kommer de att stöta ihop och smälta samman till ett enda hål.

Svarta hål är sammanpressade rester efter stjär-

nor som dött i supernova-explosioner.

De båda nyupptäckta hålen återfinns i centrum av galaxen NGC 6240 som befinner sig på 400 miljoner ljusårs avstånd.

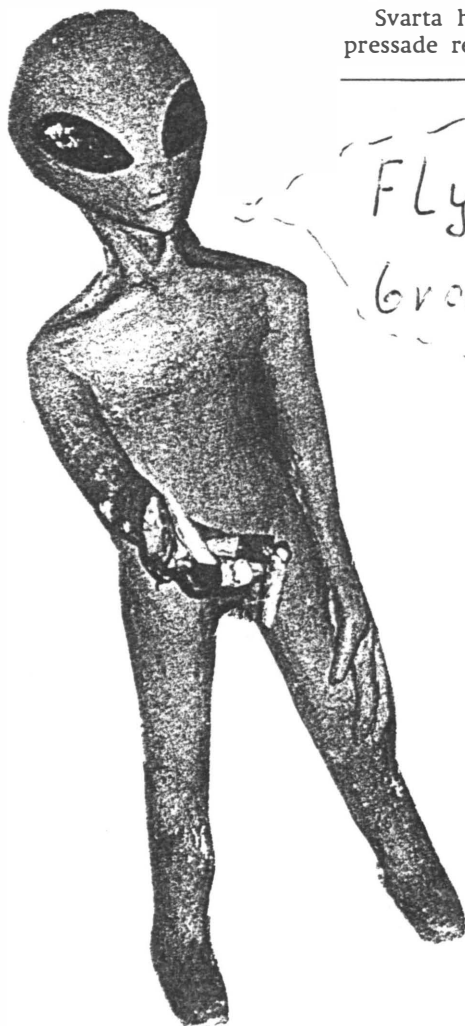
På grund av att galaxer alltid innehåller stora mängder stoft och gasmoln är det svårt att observera deras inre med konventionella teleskop. Men med Chandra, som mäter röntgenstrålning från den ga-

laktiska kärnan, gick det att utröna hemligheterna som doldes i NGC 6240.

Avståndet mellan hålen är i det här sammanhanget kort, bara 3 000 ljusår, och det minskar konstant.

Om några människor kommer att få uppleva deras sammanstötning är dock osäkert. Kollisionen äger inte rum förrän om flera hundra miljoner år. Då är vår art troligen utdöd.

Roland Johansson/TT

Flygande tefat
bra för turismen

netvo 25/11/02